

2. Tomi Kiilakoski, Concept and Principles of youth participation, Finish Youth Research Network. 2019. URL: https://pjp-eu.coe.int/documents/42128013/52478520/Concepts+and+principles_youth+participation+T+Kiilakoski.pdf/15576eb1-90a9-7463-19ae-2e5de9614cb0

Тетяна НЕСВАТ

*аспірантка кафедри державного управління
та місцевого самоврядування ДРІДУ НАДУ*

ВПЛИВ НЕФОРМАЛЬНОЇ ОСВІТИ НА РОЗВИТОК ДЕРЖАВНОЇ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ

Сучасна молодіжна політика в Європі та Україні стикається з багатьма проблемами, пов'язаними з різними наслідками глобалізаційних змін та багатофакторного характеру повсякденного життя молоді, що істотно впливає на розробку державних та міських програм з реалізації молодіжної політики. Підвищення ефективності підготовки і впровадження програм розвитку молоді залежить від активності залучення молодих громадян до прийняття рішення, впровадження нормативно-правових документів та їх моніторингу.

Знання, вміння та навички молоді про партисипативні демократичні процеси є результатом інформаційних кампаній, які проводять молодіжні працівники серед учасників молодіжного руху під час неформальних освітніх заходів, які є дуже гнучкі, а це відповідає вимогам часу. Висновки дослідників щодо такого виду навчальних практик підтверджують позитивний прогноз стосовно перспективи їх практичного застосування. В умовах конкуренції представників неформальної освіти, з'являються нові форми роботи з використанням електронних ресурсів, підвищується якість пропонованих молодим людям навчальних послуг.

Найчастіше неформальну освіту з різних напрямків, молодь отримує у молодіжних центрах, куди запрошуються фахівці, які взаємодіють з молодими громадянами у рамках молодіжної роботи та які, викликають у

молоді довіру, проте виникає проблема у визнанні неформальної освіти і відсутності навичок викладання у більшості молодіжних працівників, що може впливати на якість послуг неформальної освіти.

Основні пріоритети неформальної освіти для молоді це покращення соціальних, особистих, комунікативних, громадянських, інтеркультурних, ініціативних компетенцій, навичок критичного мислення та підприємництва, використання інтернет ресурсів.

Так, наприклад у Естонії у молодіжному маніфесті [1] зазначається, що молодь дуже вмотивована вчитись у неформальних умовах, з використанням інтерактивних методів, отримувати сучасні знання, які пов'язані з повсякденним життям, тільки у такому випадку час витрачений на навчання цінується. В країні такий вид навчання є частиною молодіжної роботи, спрямований на підтримку позитивного розвитку особистості молоді, де молодіжний працівник є координатором та фахівцем, який розвиває навичку «навчатись» у молоді [3]. Фінансування неформальної освіти в молодіжних центрах Естонії здійснюється в рамках міських бюджетів, які як і в Україні дуже різні за обсягами, що призводить до нерівних можливостей для здійснення молодіжної роботи. Більшість центрів (154) для молоді Естонії об'єднанні у асоціацію «Відкриті молодіжні центри» (AEYC) (всього 263 молодіжні центри) [2]. В Україні фінансування неформальної освіти на базі молодіжних центрів відбувається за рахунок залучених коштів від іноземних партнерів та частково за державний та міські бюджети. Крім того, функціонує створена нещодавно Асоціація молодіжних центрів, яка частково об'єднує молодіжні платформи.

Реалізація молодіжної політики підтримується неформальною освітою, повноцінною співпрацею стейкхолдерів, яка базується на спільному розумінні потреб у роботі з молоддю. Неформальна освіта є важливим інструментом, який забезпечує молоді конкурентоспроможність та активність у соціально-політичному житті території.

Список використаних джерел

1. Eestima Noorte Manifest URL: <https://www.riigikogu.ee/pressite-ated/maarpaeva-100-aastapaeva-tahistamisel-anti-ule-eestima-noorte-manifest/>
2. Iona-Evelyn Rannala, Anu Allekand Key competences of non-formal learning in youth work: based on the example of Estonian open youth centres URL: <http://www.poywe.net/site/wp-content/uploads/2018/03/180304-the-international-journal-of-open-youthwork-for-web.pdf#page=96>
3. Kiilakoski, T. 'Youth clubs as spaces of non-formal learning: professional idealism meets the spatiality experienced by young people in Finland', Studies in Continuing Education. Vol 37, Issue 1.

Ольга ПАШКОВА

*науковий співробітник науково-дослідного
центру воєнної історії
Національний університет оборони України
імені Івана Черняхівського*

ВІЙСЬКОВО-ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ МОЛОДІ УКРАЇНИ У КОНТЕКСТІ СОЦІАЛЬНИХ ПРОБЛЕМ: ІСТОРИЧНИЙ АСПЕКТ

Складна соціально-економічна ситуація в Україні наприкінці 1990-х років зумовлювала труднощі у здійсненні військово-патріотичного виховання української молоді, зокрема майбутніх офіцерів. Так, неналежний рівень соціального забезпечення військовослужбовців призводив до незадовільного стану військової дисципліни у Збройних Силах України, де у цей період спостерігалось поширення негативних явищ. З огляду на це виховна робота серед курсантів вищих військових навчальних закладів спрямовувалася на виховання у майбутніх офіцерів почуття любові до України, поваги до її культури, традицій українського війська, сумлінного виконання свого патріотичного та військового обов'язку. Водночас, незважаючи на проведення заходів військово-патріотичного виховання (переоформлення наочної агітації,